

גל התייקרות צפוי במשך חודש יולי, אחרי שיבטול תשלום תוספת-היוקר. שרי האוצר והמטרה והתנשית הצליחו לזכות כמה התייקרות, כדי ליצור רושם שביטול תוספת-היוקר אינו מחוץ טווח כבוד. מחסום זה יסר החל מה' ליוני.

ביטול תשלום תוספת-היוקר לא יגרור אחריו גל של שכיתות. מפא"י סוחבת את הדיונים בעניין זה בתוך המערך, כדי לתת לאחדות-העבודה ומפ"ם הרגשה כאילו אפשר עדיין להשפיע נגד הביטול באמצעי-שיכנוע רגילים. ביתנים מתקרב התאריך המכריע מבלי שמפלגות אלה יארגנו התנגדות של פועלים.

תוכניות הקמת המלכודת הכללית יידחו בשלוש שנים נוספות. ההשקעות הגדולות הכרוכות בהקמת הטלביזיה אינן ניראות הכרחיות לשר ספיר ברנע זה, ואילו לוי אשכול חזר והדגיש, כי הוא מסרב לתת לחנוך גיבתון — מנהלה הנוכחי של רשות השידור — השפעה כלשהי בטלביזיה חלק מעסקני מפא"י לא ישלים עם החייה, וצפוי לחץ מצידם להקדים בכל זאת את הפעלת הטלביזיה, כנשק במערכת-הבחירות.

צפה להתקפת-מחץ על כהונתו של טדי קולק כראש עיריית ירושלים. מני וגמור עם מפא"י לשכנע את הדתיים להפנות קולק עורף, להחזיר למפא"י את ראשות העיר. יתכן שלצורך זה תשתמש מפא"י ב-

אמצעי שיחוד גדולים.

יחזמר הפי קוח על חברות המוציאות מזניות. כפי שנהוג בארצות רבות בעולם, יונהג פיקוח ממסלתי חמור על הפרוספקטים ה-מפרטים את מצבה של חברה ומסרת הוצאת המניות.

הממשלה תי עודד בדרכים שור נות הגירתם של אזרחים ערביים מן הארץ. כבר כי יום מגיעה הגירה זו בעיקר של צעירים — לממדים רציניים. חלק ניכר טן המחגי רים נוסע לקנדה. סוג מיחוד של מהגרים: פרוציה-הכונה וכמרים של הכנסיה היוונית-אורתודוכסית, הנוסעים ל-סמינרים של הכנסיה ביוון ומעדיפים לא ל-שוב ארצה. עד כה נסעו 28 פרוציה-הכונה וחזרו רק שמונה. הממשלה תציע לעזור במימון נסיעות נוספות.

קרוב המר בין הנהלת "אליע" לבין צוותות האוויר, שיקבלו תוספת-שכר גלובלית של 20%. תוספת זו תוסבר כהעלאת שכר רגילה, בתוספת תשלום מיוחד עבור הסכמת הצוותות לטוס מעל 65 שעות לחודש, ולצמצם את מספר אנשי-הצוות בסיסות לאירופה. בצורה זו אפי שר יהיה לשמור על הפיקציה של מדיניות-השכר ההסתדרותית.

צפה להמשך הפעילות הציבורית סביב פרשת גילוי קברם של י"ג נעדרים פיצוץ גשר אכזיב. לאחר גילוייו של פקד בן-אלקנה, המצביעים על מקום קבורתם של הי"ג, תיתכן פנייה לכנסת. יחד עם זאת תועלה תביעה להקים ועדה שתקבע רשמית את העובדות סביב מות הי"ג, וכן את מקום-קבורתם, ותחליט על הקמת מצבה ליד הקבר.

יעשה ניסיון לפתור את בעיית ההארקות בשכונת התק"ו באמצעות מועדונים מיוחדים לנוער. החידוש בניסיון זה: בעוד שעד כה היו המועדונים הציבוריים בעלי ימרות תרבותיות כביכול ולא הצליחו למשוך אליהם את החלק התוסס ביותר של נוער הפרובינס. יהיו עתה המועדונים החדשים בעלי אופי של פילוי והתפרקות, לא מן הנמנע שאף יפתחו דיסקוטקים של אנשים פרטיים, בעידודן של העירייה והמשטרה. הסיסמה: אם להוציא מרץ, אזי בלי נזק.

צפויים פיתורים רבים בתיאטרון העירוני של חיפה. עם פיוס העונה הנוכחית יפורטו: עדיאל אשורב, יצחק נאמן, מרסין גלס, בסי פפרבוים, יעשיהו קליינמן וזאב ריבר. הסיבה: הקטנת התקצבה של עיריית חיפה, ודרישתה להעמיד השנה את הצוות הקבוע של השחקנים על 15 בלבד. בקרב השחקנים השתרר דיכאון, המשפיע כבר על רמת המישחק בהצגת ריצארד השלישי.

(המשך מעמוד 12)
נגד מספר סטארגני העליה, ובמיוחד נגד האחרים בבית-הכנסת מסעודה שמיטיב, על היחס והזלזול כלפי העולים. הרבה תלונות נמסרו נס עלידי עולים בחניעם לישראל. האחרים על התנועה שכחו שהם פועלים במדינה עיונת, שהפעילות חצינית אסורה בה על פי חוק. במקום לנהל פעולה מחתרית תית ניהלוח באופן גלוי ויחיד, דבר שגרם יותר מאוחר למשרבים מצערים ולפסקי דין מחת נגד יהודים. אינני יודע מדוע לא הובא דבר זה לחקירה. האם האחרים בדברים אלה נתנו דין ל-מישהו, או שמתוך להם להתחלל עתה? כבוד ראשי-הממשלה, אדוני שר-המשפטים. אין כוונתי לתקוף איש זה או אחר, אני פועל מתוך מניע אחד ויחיד: שהאמת כולה תצא לאור. האנשים עודם בחיים וזוכרים את אשר קרה, וניתן בנקל לחקורם ולברר את האמת כולה. יש לגבות מהם עדויות כדי לקבוע מה היה בסדר ומה לא, כדי שבמצבים דומים ידעו האנשים היכן גבול המותר.

הרי תפס אחד לדוגמא: אחד מפעילי ה-תנועה נתפס בגבול פרס, כשברשותו ה-מחאה בנקאית בסכום של למעלה מ-80

"תוציא את האצבע, ותראה כמה שיהיה יותר טוב!"

אלף דינר. למי היה שייך כסף זה? רכוש רב נעלם, לאן? חבילות בגדים, מכונות-תפירה, תכשיטים וכדו', נמסרו ל-משלוח, ויש הטוענים שלא קבלו את אשר שלחו. כל עולה שהגיע לישראל ובידו המחאה של 50 דינאר (לירות שטרלינג) קיבל 48 לירות ישראליות. לפי איזה שער, ואיזה צדק?

היה ידוע ליהודה תגיד ולבן-פורת ש-המשטרה העיראקית מחפשת אחרי שליח מישראל. מדוע זלזלו בידיעה זו ולא נקטו באמצעים בסחוניים מתאימים, כדי לסכל אפשרות תפיסתו? הם המשיכו להופיע בגלוי במקומות ציבוריים, ובפרט באורז-דויקב, מקום בו עבד הפליט הפלסטיני אטעד אליאס, שהכיר את יהודה תגיד עוד מישראל. מדוע נמסכו פעולות התנועה ו-הוחזק נשק בבתי-הכנסת אחרי שהסתיימה תקופת חוק היתוד על הניתנות, והיה ברור שלא ישארו כמעט יהודים בעיראק? האם נחזרה דרישתו של ראש הקהילה היהודית דאז, המנוח יחזקאל שמיטיב, ש-העוברה ארצה עלידי יעקב עזר, להחליף את בן-פורת? האם לא נשלחה עלידי שמי-טוב הודעה באמצעות עורדין יהודי עי-ראקי לפרס, בדרישה להחלפתו של בן-פורת בשענה כי פעילותו והתנהגותו מסכינות את העליה והקהילה היהודית כולה — וזה היה בהתחלת העליה? מדוע לא החלף?

אלו הן חלק מהשאלות שאנו חייבים לתת עליהן תשובות למען ההיסטוריה ו-כבוד העם, תשובות ברורות ויסודיות, הקימו נא ועדת חקירה מוסמכת. הגובתו של בן-פורת: "לא אייחס כל חשיבות לאדם מסוגו של כדורי אלחיה, אשר עיסוקיו עם המשטרה ועם בתי-המשפט

בעיראק יודעים לרבים מעולי עיראק, תוצאה אפשרית: תביעה משפטית של אלחיה, על הוצאת דיבה.

אירועים

הדו-ספרות

כשסתם אדם מדבר אל עצמו במשך חצי שעה, קוראים לזה משוגע. כשסופר מדבר אל עצמו במשך חצי שעה, בשעה שהוא נואם, או משוחח, או מרצה, זה נקרא מונוולוג. כשסתם ישראלי וצרפתי משוחחים, קור-אים לזה שיחה בטלה, אבל כשהספרות הי-צרפתית משוחח עם הספרות העברית, קוראים לזה הישראלי דו-שיח, והצרפתים דיאלוג. וזה הבלבל גדול מאוד. בדו-שיח הישראלי—צרפתי על ענייני ספי-רות, שוערך השבוע, השתתפו ישראלים צעירים, ישראלים זקנים, וסופרים. הסופי-רים היו צרפתים.

מדווחת כתבת "העולם הזה", נורית גרץ:

הישראלים הקונים, מבקרים במקצועם, פתחו את הדרישוח ואמרו: "הספרות הישר-אלית הצעירה אינה יונקת משורשי העבר."

הצד הצרפתי ענה להם: "אהה". התשובה של הצד הישראלי הצעיר היתה: "אין זה נכון שהספרות הישראלית הצעירה אינה יונקת משורשי-העבר."

הצד הצרפתי ענה, בכוא תורו: "אהה". או פנה הצד הישראלי הזקן, אל הצד הי-צרפתי ואמר: "כן, הספרות הישראלית הי-צעירה אינה יונקת ממקורות העבר."

הצד הצרפתי הצטרף לדו-שיח וטען כי אינו מבין בעצם על מה מדובר. השמחה היתה גדולה. כולם הביעו סיפוק מלא על הצלחתה הבלתי-משוערת של הי-הבנה הישראלית—צרפתית, והוחלט להבוג את ההבנה הזאת בקוקטייל, שייערך בין החברות הצרפתית לתרבות העברית, בביתו של השגריר הצרפתי. הקוקטייל, שהתחיל בשעה שש בערב, הי-וה המשך ישיר לדו-שיח. את הספרות הי-עברית ייצגו בו מורות האליאנס פרוניסיז, מזכירות השגרירות, המלצרים הישראליים. את הספרות הצרפתית ייצגו עובדי השגריר-רות, מזכירי השגרירות והשגריר הצרפתי באופן אישי.

האנשים הכי ספרותיים תפסו מיד עמדות: מפתח ליד הקוויאר, הפחות זריזים לא זזו מהסנדביצ'ים עם האספרגוס, ופשוטי-העם הסתפקו בדג'מלוח ובאנשובי.

סופר אחד שהוזמן למקום ציין שכל הי-נוכחים בולטים בהיעדרם, ואיש שגרירות ותיק הכריז שמאז החתונה השניה של יותגן זראי עוד לא היה מארע כל כך יפה ותר-בותי, עם כל-כך הרבה שגירורים ועניבות. כולם חיפשו בקדחתנות את הסופרים. אנשי הדג'מלוח התקרבו מדי פעם לאנשי הקוויאר ושאלו אותם בתקוה: "נו, הסופי-רים כבר הגיעו?" ואנשי הקוויאר ענו לאנשי הדג'מלוח ממקורות מוסמכים: "לא, עדיין לא."

יניקה ממקורות העבר. בשבע בי-ערב פסטה באולם השמועה: "הם הגיעו." יוסף אריכא יהושע ברייטפך נכנסו, כשהם נתמכים זה בזה. הם אומנם לא השתתפו בדו-שיח, כי הם סופרים, ולא אנשי ספ-רות, אבל בקוקטייל הרשו להם להשתתף. כל הקוקטייל הקיף אותם בנאוה. כל הי-אנשים, אפילו אלה מהדג'מלוח, הרגישו כי הם עמי-הספר. שיכולים להאכיל אותם במה שרוצים, אבל אף פעם אי אפשר יהיה לבטל את העובדה שהם כתבו את התניך.

"אתה זוכר אותי מכןס הסופרים 1919?" שאל איש אחד את אחד הסופרים. אמרו לי בבקשה, אמר מישהו לשני, לא נפגשנו בראשון לרביעי בשנת שלושים ושבע, כי ירושלים? וכך נוצרה במקום אחירה נעי-מה של יניקה ממקורות העבר.

ואז, מבלי שאף אחד יבחין בכך, נכנס לקוקטייל הסופר הצרפתי מישל ביטור, וכי-עקבותיו התגבגבו לאלום שני הצרפתים הי-אחרים, המרחו כון זארסן לנו. הם טיילו מאחורי גבו של המלצר, חיכו שיפנה אליהם את השמפניה שלו, ודו-שוחחו בינתיים על ענייני ספרות, תגיד, שאל האחד את השני, "אתה חושב שיש בישראל ספרות עברית?" "אני לא יודע," אמר לו השני, "אבל שמעתי שהספרות אצלם היא נשמת האומה, ונכסי הצאן והברזל שלה." "לא, אני מתכוון," התעקש הראשון, "אם יש אצלם כמו אצלנו, אנשים שכותבים ספי-